

Arrest

nr. 184 609 van 29 maart 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 21 november 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 oktober 2013 waarbij de machtiging tot verblijf, die werd toegestaan op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, niet langer wordt verlengd en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 oktober 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 december 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 15 juni 2010 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) geground verklaard. Verzoekers werden daarna in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister.

1.2. Op 2 oktober 2013 wordt, na advies van de arts-adviseur d.d. 26 september 2013, beslist dat niet meer voldaan is aan de voorwaarden voor een tijdelijke verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Dienvolgens wordt de beslissing genomen tot niet verlenging van de inschrijving in het vreemdelingenregister.

Dit is de bestreden beslissing, die als volgt wordt gemotiveerd:

"Mijnheer de Burgemeester,

[...]

Onder verwijzing naar de aanvraag die op datum van 16/09/2013 bij onze diensten werd ingediend tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, en in toepassing van artikel 13 van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006, deel ik u mee dat, overeenkomstig artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) en art. 13 §3,2° van de wet van 15 december 1980, aan dit verzoek tot verblijfsverlenging geen gunstig gevolg kan worden gegeven.

Overwegende dat betrokkenen een aanvraag tot verblijfsmachtiging bij onze diensten hebben ingediend op basis van genoemd artikel 9ter op 22/01/2010. Dat dit verzoek door onze diensten op 15/06/2010 gegrond werd verklaard waarna betrokkenen in het bezit werden gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, dit BIVR mag niet langer verlengd worden.

Overwegende dat evenwel de omstandigheden op grand waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan, of dat deze zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is (artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980), waarbij werd nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft m.n. :

Overwegende dat na onderzoek door onze arts-adviseur op 26/09/2013 (zie gesloten omslag), hij concludeerde dat:

'Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is.'

Bijgevolg stel ik vast dat er geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd artikel.

De betrokkene voldoet niet langer aan de voorwaarden voor een tijdelijke verblijfsmachtiging volgens art. 9 van het KB van 17 mei 2007 omdat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend niet langer bestaan of voldoende ingrijpend en met een niet- voorbijgaand karakter zijn gewijzigd.'

Dat derhalve, gezien hoger gemaakte vaststellingen, het niet langer blijkt

- 1) Dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,*
- 2) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.*

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar haar land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar haar land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees verdrag voor de Rechten van de Mens.

Het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister dat werd afgegeven aan betrokkenen dient door uw diensten te worden ingehouden.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan betrokkenen te willen overhandigen.”

2. Over de ontvankelijkheid

Artikel 6 van de wet van 2 december 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wat de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreft - die op 1 maart 2016 in werking is getreden - bepaalt het volgende:

“Voor wat betreft de aanvragen om machtiging tot verblijf die opeenvolgend worden ingediend op grond van ofwel artikel 9bis ofwel artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, voor de datum van inwerkingtreding van deze wet, en die het voorwerp hebben uitgemaakt van weigeringsbeslissingen, waartegen meerdere beroepen werden ingediend voor de datum van inwerkingtreding van deze wet, zal enkel het laatst ingediende verzoekschrift worden behandeld. In dit geval wordt de verzoekende partij geacht afstand te doen van de eerder ingediende beroepen, tenzij zij haar belang aantoot. De procedure van artikel 39/68-3, § 3, van de wet van 15 december 1980 is van toepassing”.

Op 16 september 2013 diende de verzoekende partij samen met andere (verzoekende) partijen een aanvraag in om verlenging van een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, die sedert 22 januari 2010 was toegestaan. Op 2 oktober 2013 besloot de verwerende partij de voorlopige verblijfsmachtiging niet meer te verlengen en werd de aanvraag geweigerd.

Deze beslissing wordt thans bestreden met het onderhavige beroep.

Op 9 oktober 2015 diende de verzoekende partij eveneens een aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 25 februari 2016 verklaarde de verwerende partij deze aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond. Deze beslissing wordt bestreden met een annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), dat werd ingediend op 29 maart 2016 (gekend onder rolnummer RvV 186 696).

Met toepassing van artikel 39/68-3, §3, van de vreemdelingenwet werd in de beschikking van 22 december 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 februari 2017, opgenomen dat de voorzitter van oordeel is dat artikel 39/68-3, §2, van de vreemdelingenwet van toepassing is.

Ter terechtzitting wordt gesteld dat dit alles concreet inhoudt dat, wat betreft de gezondheidstoestand van de verzoekende partij, enkel het verzoekschrift zal worden behandeld dat werd ingediend tegen de beslissing van 25 februari 2016, tenzij de verzoekende partij haar belang aantoot bij het behandelen van de thans bestreden beslissing.

In het proces-verbaal van de terechtzitting van 1 februari 2017 werd het volgende opgenomen:

“De zaken met rolnummer 186 696, rolnummer 164 254 en rolnummer 141 730 (zaken nr. 10, nr. 11 en nr. 12 op de rol) worden samen opgeroepen en samen behandeld.

De voorzitter wijst erop dat artikel 39/68-3 vreemdelingenwet kan worden toegepast.

Verzoekende partij volhardt in het verzoekschrift in de zaak met rolnummer 186 696 en gedraagt zich naar de wijsheid in de zaken met rolnummer 164 254 en rolnummer 141 730.

[...]”

Door zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad, toont de verzoekende partij niet aan dat zij alsnog belang heeft bij de behandeling van het onderhavige beroep en verzet zij zich derhalve niet tegen de vaststelling dat zij geacht wordt afstand te doen van het huidige beroep.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend zeventien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT